

ایلیاه و دیگه پیغمبرا

تا خیلی وخت سُلیمان پادشاه فقط خُدا ره عبادت کد، مگم
اُو از دیگه قوم زن گِرِفت و غیتیکه پیر شد دَ زیرِ تاثیر
از اونا رفته دَ بت پرستی شروع کد. خُداوند دُو دفعه اُو
ره دَزی باره اخطار دَد مگم سُلیمان گوش نکد.

بعد از مرگِ سُلیمان، خُدا پادشاهی شی ره تقسیم کد. بچه
سُلیمان فقط دَ سَرِ قَبیلَه‌های یهودا و بنیامین حُکومت
مُوکد. پادشاهی شی دَ نامِ یهودا یا 'پادشاهی جنوبی'
گفته مُوشد. پسان مردمِ امزی مُلک اَم دَ نامِ 'یهودیا' یاد
مُوشد. و لِه مناطقِ دِه قَبیلَه دیگه اِسرائیل ره خُداوند دَ
یگ پادشاهِ دیگه دد تاکه اُو دَ سر ازوا حُکومت کنه. اُو
پادشاهی 'اِسرائیلِ شمالی' گفته مُوشد.

پادشاهِ اِسرائیلِ شمالی میترسید که اگه مردمِ شی دَ شارِ
اورشلم رفته عبادت کنه طرفدار پادشاهِ یهودا مُوشه. ازی

خاطر او دُو گوسلهِ طلائی جور کد که یگ شی ره دَ سرحدِ شمالی و دیگه شی ره دَ سرحدِ جنوبی مُلک خو ایشته و دَ مَرْدُمِ خُو گُفت: ”اورشلیم غدر دُور استه. اینا خُداهای استه که شُموره از مصر بَرُو اُورد.“ ازوخته، مَرْدُمِ اسرائیلِ شمالی دَ جای ازی که دَ پیشگاهِ خُدا دَ اورشلیم رفته قُربانی کنه، اونا دَ پرستشِ اُمُو گوسله های طلائی شروع کد. دَ آخرِ وضعیت او قدر بد شد که هر کسی که بنده خُدا بود از اسرائیلِ شمالی سُن طرفِ جنوب دَ مُلکِ یهُودا کوچ کد.

پس خُدا یگ پیغمبرِ بزرگ ره دَ نامِ ایلیاه ریی کد تا بنی اسرائیل ره اخطار بدیه که بت پرستی نکنه. یگ روز، ایلیاه پیغمبر دَ بله کوهِ کرمیل رفت که قُدرتِ خُدا ره دَ مَرْدُمِ و دَ پیغمبرای دروغی بتِ بعل نشو بدیه. ایلیاه پیغمبر گُفت: ”بید سیل کنی که کی کلو زور دره: خُدا، یا بتِ شُمو. اگه اُمی بتِ شُمو زورتو یه، پس او ره عبادت کنید؛ مگم اگه خُدا زورتو یه، فقط او ره ستایش

و اطاعت کنید.

پَیغَمبرای دروغی بُتِ بَعَلِ یِگِ قُربانگاهِ جورِ کدِ و یِگِ نَرگوره دَ بَلِ شیِ قُربانیِ کد. ایلِیاهِ پَیغَمبِ گُفت: ”آکُو دَ پِیشِ بَعَلِ دُعا کَنیدِ که آتِشِ داغِ شُنه و قُربانیِ دَ پِیشگاهِ اَزُو درِ گَرفِتهِ تَقَدِیمِ شُنه.“ بعدِ اَزُو، اُونا ازِ صُبحِ تا چاشتِ دَ شِدتِ دُعا کده چِیخِ شورِ مُوکدِ مِگمِ هِیچِ دَ دردِ نَخورد.

روزِ چاشتِ شُدِه بودِ که ایلِیاهِ پَیغَمبرِ گُفت: ”بَلِنَدترِ جِیغِ بَرَنید. شایدِ بَعَلِ خُو رفتهِ یا شایدِ که دَ یِگُو جایِ دُورِ دَ مَسافِرِتِ رفتهِ بَشِه.“ اُونا دَ اَوازِ بَلِنَدترِ دُعا کد؛ حتّیِ خُو دُنِ خُو ره زده و زخمیِ کد و لِه بازِ اَمِ هِیچِ فایدهِ نَکد.

شامِ شُدِه بودِ که ایلِیاهِ پَیغَمبرِ یِگِ قُربانگاهِ کونه ره که سابقِ مَرَدُمِ دَ اُونجیِ دَ پِیشگاهِ خُداوندِ قُربانیِ مِیکد،

دوباره جور کد. پس چيو سوختِ قُربانى ره دَ بَلِ اَزُو
 ايشته يگ نَر گَو ره حلال کد و اُو ره چِمکه له کده دَ بَلِ
 شى ايشت. ازوخته، اُو دَ گِرِدِ قُربانگاه يگ جُوى کند و
 دوازده کوزه اُو دَ بَلِ قُربانگاه شيو کد. قُربانى، چيو
 و قُربانگاه خوب تر شُدِه بود و از تمام شى اُو مِيچَقِيدِ.
 جُوى گِرِدِ قُربانگاه اُم پُر از اُو شُدِه بود. دَ وختِ دَر دَدُونِ
 قُربانى، ايلياه پَيغمبر دَ پيشِ خُدا دُعا کد: ”خُدايا، دَزى
 مَرْدُمِ ثابِتِ کُو که تنها تُو خُدا استى. پَس اينا ره طرفِ
 خود خُو هِدَايتِ کُو.“

ازوخته، دَ قُدْرَتِ خُدا يگ آتِشِ از آسْمو اَمَد و قُربانى ره قَد
 چيو و سنگاي قُربانگاه در دَد. اُو منِ جُوى از گرمى اَزُو
 آتِشِ خُشک شُد و آتِشِ حتّى زِمى ره اُم سوختند. غَيْتِيکِه
 مَرْدُمِ اِى ره دِيد اونا قَد رُوى خُو اُفْتَدِه جِيغ زد که ”خُداوند،
 خُداى مو يگ استه.“ اَزُو بَعْد، ايلياه پَيغمبر چار صد و
 پَنجاه پَيغمبرِ دروغى ره که بَتِ بَعْلِ ره عِبَادَتِ مُوکَد،
 کُشت.

ایلیاه پیغمبر چندین معجزه کد. یگی از معجزه های شی
امی بود که یگ خاتون بیوه ره قد بچه شی از گُشنگی
نجات دَد. وختیکه یگانه بچه آموز خاتون بیوه مُرد،
ایلیاه پیغمبر او ره پس زنده کد.

چندین سال بعد از ایلیاه پیغمبر، یگ شخص د نام آحاز د
مُلک یهودا پادشاهی مُوکد. وختیکه پادشاهی اسرائیل
شمالی قد پادشاهی سوریه تیاری میگرفت که د بله مُلک
یهودا حمله کنه، آحاز پادشاه ره وحشت گرفت. د جای ازی
که آحاز پادشاه توکل خوره د خدا کنه او قد پادشاه آشور
قرارداد دوستی امضا کد.

ازوخته، خدا إشعیا پیغمبر ره ری کد که د آحاز بُوگه:
”بیل که خدا ثابت کنه که او توره از حمله اسرائیل
شمالی و سوریه نجات میدیه. از خدا ثبوت طلب کو.“
مگم آحاز پادشاه قبول نکد.

بعد از او، اِشْعِیَا پَیْغَمْبَرِ گُفْتُ: ”اگه بِخَی یا نَخَی،
خُدا بَلَدِ تُو نِشَانِ مِیْدِیَه: یِگِ دُخْتَرِ بَاکِرِه حَامِلِه شُدِه
بِچِه مُونِه. اُو نَامِ شِی رِه عِمَانُؤِیْلِ، یَعْنِی 'خُدا قَدِ اَزِ مَو'
مِیْلِه.

توره مَرِه گوش کُو: اُمُو اَشُورِیْهَی رِه کِه تُو مِیخَی قَدِ شِی
دوستی کنی، دَ آینده آمده پادشاهی اِسْرَائِیْلِ شَمَالِی رِه از
بَیْنِ مَوْبِرِه. تمام از او مُلکِ رِه خراب مُونِه، مگم نَه برای
همیشه.

و اِشْعِیَایِ نَبِی بَسْمِ پِیْشِگُوی کد کِه ”یِگِ رُوزِی مِیَه کِه
خُدا مَرْدُمِ مَنطِقَه جَلِیْلِیَه رِه عِزَّتِ مِیْدِیَه. اُمُو مَرْدُمِیکِه دَ
تاریکی زندگی مُونِه، اُونَا یِگِ رُوشَنِیِی رِه مِیْنِگَرِه.

اِشْعِیَایِ پَیْغَمْبَرِ بَا زِ اَمِ گُفْتُ کِه: ”یِگِ بِچِه دَ دُنْیَا مِیَه
کِه اُو دَ سِرِ اَزِ مَو حُکُومَتِ مُونِه. اُو دَ نَامِ

‘مُشاوِرِ عَجِيبِ’

‘خُدایِ قَادِرِ’

‘پَدْرِ جَاوِیدَانِیِ’ و

‘شَهزَادَهٗ صُلْحِ’

مَشهُورِ مُوشَه. اُو دَ تَخْتِ بَابَه کَلونِ خُو دَاودِ پَادشَاه
مِیشِینَه و حُکُومَتِ عَدَلِ و اِنصَافِ شِی قَايِمِ مُوشَه. صُلْحِ و
اَمْنِیَّتِ کَه اُو مِیرَه بَلَدِ هَمِیشَه باقیِ مُومَنَه.

سَالِ هَا پِیشِ، خُدا دَ سَلِیْمَانِ پَادشَاهِ اَخْطَارِ دَدَه بُوَد کَه
”اگَه شُمُو دَ رَاهِ بَتِ پَرستِیِ بُوَرِیدِ مَا شُمُو رَه دَ جَزایِ اَعْمَالِ
شُمُو مِیرَسَنَّم.“ اَزوختَه، خُدا اَشُورِیها رَه رِیِ کَد تَاکَه
بَنیِ اِسْرَائِیلِ رَه اَزِ خَاطِرِ بَتِپَرستِیِ شِی اَزُو سِرزَمِیْنِیِ کَه
خُدا دَزُوا دَدَه بُوَد بُرِ کَنَه. هَرِ اِسْرَائِیلِیِ بَتِ پَرستِ رَه کَه
اَشُورِیِ هَا نَکُشتِ اُونَا بُرْدَه غُلامِ خُو جُورِ کَد. اَمُو کَسایِ کَه
دَ سِرزَمِیْنِ اِسْرَائِیلِ مَنَدَه بُوَد قَد اَشُورِیِ هَا عَرُوسِیِ کَدَه نَسْلِ
شِی گُتِ خُورَد. دَمِیِ رَقْمِ دَ پَادشَاهِیِ شِمَالِیِ اِسْرَائِیلِ بَعْدِ اَزِ
چَنَدِ صَدِ سَالِ اَزِ نَسْلِ خَالِصِ بَنیِ اِسْرَائِیلِ هِیْتِ کَسِ نَمَنَدِ.